Миряне, слухайте, щось маю вам сказать:
От сих різдвяних свят, на самої Меланки,
Дурний школяр Денис, запрігши шкапу в санки,
Із школи поспішав до батька ночувать,
Щоб завтра по закону,
Як слідує, пашнею засівать.
Пізнавши шкапа шлях додому,
Смикнула раз, другий — і хлопця понесла.
Хоть здержав він її, да злість його взяла;
Хотів би проучить, да бить її боявся,
А треба ж і себе чим-небудь показать,-
Так по оглоблям ну малахаєм шмагать.
Як тільки пан із паном зазмагався,
Дивись — у мужиків чуприни вже тріщать.